

Broeders en zusters,

- 1. Votum**
- 2. Zegengroet**
- 3. Zingen : Lied 215 : 1 - 3**
- 4. Schuldbelijdenis door het zingen van Psalm 51 : 1 en 2**
- 5. Genadeverkondiging Romeinen 6 : 3 – 14**

U die in Christus Jezus gedoopt bent, bent in zijn dood gedoopt. U bent met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit van de Vader, zo ook u in nieuwhed van het leven zou wandelen. Want als u samengegroeid bent met hetgeen gelijk is aan zijn dood, zult u het ook zijn met hetgeen gelijk is aan zijn opstanding; dit weet u immers, dat uw oude mens medegekruisigd is, opdat aan het lichaam van de zonde zijn kracht zou ontnomen worden en u niet langer slaven van de zonden zou zijn; want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde. Indien u dus met Christus gestorven bent, moet u ook geloven dat u met Hem zult leven, omdat u weet, dat Christus, nu Hij uit de doden is opgestaan, niet meer sterft: de dood heeft geen macht meer over Hem. Want wat zijn dood betreft, is Hij voor de zonde eens voor altijd gestorven; wat zijn leven betreft, leeft Hij voor God. Zo moet het ook voor u vaststaan, dat u wel dood bent voor de zonde, maar leeft voor God in Christus Jezus. De zonde zal over u geen heerschappij voeren, want u bent niet onder de wet, maar onder de genade.

- 6. Zingen : Gezang 21 : 1 en 2**
- 7. Gebed voor vernieuwing door de Heilige Geest**
- 8. Schriftlezing : Johannes 20 : 1 - 29**
- 9. Zingen : Psalm 2 : 2 en 3 (over de Here die spot met wie met Hem spotten en zijn Zoon doet opstaan)**
- 10. Tekst : Handelingen 2 : 24**

- 11. Zingen : Psalm 116 : 2, 5 en 7 (de bevrijding uit de banden van dood)**
- 12. Lezing van de wet**
- 13. Zingen: Psalm 66 : 3 en 5 (de Here die ons opnieuw geboren deed worden)**
- 14. Dankzegging en voorbede**
- 15. Slotzang : Gezang 20 : 2 en 6**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

We zijn hier vandaag in het huis van de Here om het Paasfeest te vieren. Het feest van de opstanding van de Here Jezus uit de dood. En niet het feest van zijn sterven, zoals veel mensen vandaag de dag denken. Nee, het feest van de opstanding van de Here Jezus uit de dood. Maar broeders en zusters, jongens en meisjes, wat betekent dat feit, het feit dat de Here Jezus is opgestaan nu werkelijk voor u en voor jou? Daar willen we vanmorgen over nadenken als ik u het paasevangelie verkondig onder het volgende thema:

Een verloren wereld ontvangt van God een nieuw zicht op Jezus doordat God Hem opwekt uit de dood.

In de opwekking van Jezus toont God de wereld:

- 1 Dat Jezus ten onrechte terechtgesteld is,**
- 2 Dat Jezus offer volmaakt is,**
- 3 Dat Hij zijn Woord houdt.**

We zullen dus eerst zien dat God in de opwekking van Jezus de wereld toont dat Jezus ten onrechte terechtgesteld is. In onze tekst vinden we Petrus aan het Woord. Dezelfde Petrus die op Goede Vrijdag vervuld was geweest met angst. Die tot drie maal toe in alle heftigheid had ontkend dat hij een volgeling van Jezus was. En nu staat hij in alle vrijmoedigheid over Jezus te spreken. En in een rede die er niet om liegt. Een rede waarmee hij zomaar de woede van de menigte over zich heen kan halen en die zou kunnen leiden tot zijn dood. Maar deze Petrus die op Goede Vrijdag nog zo bang was geweest is nu niet bang. Ook al kunnen zijn woorden verkeerd vallen. Want het is Pasen geweest. Op Goede Vrijdag had hij, toen de Here Jezus was opgepakt door de soldaten en de Here geen enkel verzet toonde, gedacht dat alles voorbij was. Zij ten onrechte hun hoop op Jezus van Nazareth hadden gesteld.

Maar het was Pasen geworden. En op die dag was alles anders geworden voor Petrus en de andere discipelen. Want op die dag was de Here Jezus in levende lijve aan hun verschenen. Hij was opgestaan uit de dood en was levend. En daarmee was alles anders geworden. Ja, dat betekende een enorme omwenteling in hun denken. Alles had opnieuw een plek moeten krijgen in hun denken. Er was een compleet nieuw perspectief ontstaan waartegen zij het leven van de Here Jezus waren gaan zien.

En dat wil Petrus nu ook zijn volksgenoten geven. Hij bewerkt heel bewust een schrik-effect bij zijn luisteraars. In vers 22 gaat hij spreken over de Here. En hij tekent de Here Jezus als een man die van God de kracht had ontvangen om wonderen, krachten en tekenen in hun midden te doen. Hij tekent de Here dus als een gezant van God. Om dan in vers 23 te zeggen dat zij deze Jezus door de handen van wetteloze mensen aan het kruis hebben genageld en gedood. Godslastering hadden ze Jezus in de schoenen geschoven, omdat Hij had gezegd dat Hij de Zoon van God was. En ze hadden deze Jezus overgegeven aan de Romeinen om Hem de dood van een vervloekte te laten sterven. De dood van iemand voor wie nergens meer een plaats is. Voor eeuwig nergens meer welkom. Bij God niet en bij de mensen niet.

En wat zegt Petrus dan in vers 24? Hij maakt daar een scherpe tegenstelling. In vers 23 had hij de mensen eraan herinnerd wat zij hadden gedaan met Jezus. En in vers 24 vertelt hij wat God heeft gedaan met deze Jezus die zij vervloekt hadden. God heeft Hem evenwel opgewekt, want Hij verbrak de weeën van de dood, naardien het niet mogelijk was, dat Hij door hem werd vastgehouden. Wat een schrik en ontzetting moet dat hebben gegeven onder de Joden. Zij hebben Jezus overgegeven aan de dood van een vervloekte. Zij hadden Hem bespot en uitgelachen. Ze hadden hun haat over Hem uitgestort. In de veronderstelling God daarmee te dienen. Maar nu God Hem zelf uit de dood heeft opgewekt, blijkt dat zij er helemaal naast hebben gezeten. Ja, dat Hij dus werkelijk de Zoon van God was. En dat zij dus de Zoon van God hebben bespot en uitgelachen. Dat zij de Zoon van God onschuldig terecht hebben gesteld. De opwekking van de Here Jezus door God zet dus alles op zijn kop. Dat in de eerste plaats.

In de tweede plaats toont de God in zijn opwekking van Jezus dat het offer van Jezus volmaakt is. De Joden hadden gedacht een godslasteraar terechtgesteld te hebben. Maar God maakte hun duidelijk dat Jezus geen lasteraar was geweest, maar dat Hij was wie Hij had gezegd: de Zoon van God. Maar de Joden moeten ook weten dat deze terechtstelling niet buiten de wil van God was omgegaan. Daarom had hij gezegd in vers 23 dat Jezus naar de door God bepaalde raad en voorkennis door hun was uitgeleverd. En als Jezus werkelijk de Zoon van God is, dan was het ook voor Hem mogelijk geweest om heel deze lijdensweg te stoppen. Dan sprak Hij de waarheid toen Hij tegen Petrus zei, dat Hij zijn Vader maar hoefde aan te roepen en deze zou twaalf legioenen uit de hemel sturen en deze zouden Hem terzijde staan. Dat Jezus deze lijdensweg ging

was dus de keuze van God en zijn eigen keuze. Deze weg van lijden was naar de wil van God zelf.

En waarom zou God deze weg willen gaan? Omdat Hij het lijden lief heeft? Nee, omdat God zijn wereld liefheeft. De wereld die zichzelf in de ellende heeft gestort door tegen God in opstand te komen. En het lijden en sterven van Jezus, de Zoon van God, is bedoeld als zondoffer voor de zonden van de wereld. Is bedoeld om als genoegdoening voor de beledigingen die wij tegen God geuit hebben. Is bedoel als genoegdoening voor de ongehoorzaamheid die wij tegenover God getoond hebben. Om onze schuld te betalen is Jezus gestorven en heeft zijn Vader Hem overgeleverd aan de dood. En als dus zijn Vader Hem op derde dag opwekt uit de dood, dan zegt zijn Vader daarmee: mijn Zoon, je hebt de straf gedragen. Het is volbracht en de dood mag nu niet langer over je heersen. De Here zet dus op de Paasmorgen de deuren van de kerker van de dood open. Ja, Hij verbreekt de banden van de dood. Zoals Psalm 116 vers 3 daar over spreekt: banden van de dood hadden mij omvangen. Banden van de dood, daar spreekt ook onze tekst over. Al staat daar: weeën van de dood. Maar dit woord “weeën” is via de Griekse vertaling van Psalm 116 in Handelingen 2 terecht gekomen.

Dat de Here Jezus onze schuld volkomen had betaald is dan ook een reden dat Petrus zegt dat het niet mogelijk was, dat Hij door de dood werd vastgehouden. Naar Gods rechtvaardig oordeel zou het onrecht zijn, nu de schuld voor onze zonde volkomen was betaald, om zijn Zoon nog langer gebonden te laten in de banden van de dood. Zo toont God dus in de opwekking van zijn Zoon dat het offer van de Here Jezus voor onze zonden volmaakt is en ook zo door God aanvaard is. Dat in de tweede plaats.

In de derde plaats toont God in zijn opwekking van Jezus dat Hij trouw is aan zijn Woord. Petrus zegt dat het niet mogelijk was dat Jezus door de dood zou worden vastgehouden. En om dat te onderbouwen komt hij met een citaat uit Psalm 16 van David waar staat dat God Hem niet aan het dodenrijk zal overlaten en zijn lichaam geen ontbinding zal zien. Het is duidelijk dat dit niet op David slaat, want David is gestorven en is nog altijd in zijn graf. Nee, deze psalmwoorden slaan op Jezus. Ook hierom mocht en kon Christus niet in zijn graf blijven. Anders zou dit Woord van de Here een leeg Woord blijken te zijn. En dat is onmogelijk bij God. Zijn Woord wordt altijd volbracht en werkt altijd uit waartoe het gesproken is.

En schenkt Petrus zijn volksgenoten inzicht in het leven en de dood van Jezus van Nazareth, de Zoon van de levende God. Alles is anders geworden voor zijn volksgenoten nu ze dit weten. Nu ze weten dat Jezus opgewekt is uit de doden en leeft. Hun kijk op Jezus van Nazareth is totaal veranderd. Maar er is nog veel meer. Want als Jezus dus de beloofde Messias is dan is hun schuld bij God betaald. Dan zijn ze vrij van schuld en hoeven ze niet meer bang te zijn voor God en zijn oordeel. Ja, dan ligt er nu een blijvend fundament voor een nieuwe toekomst voor een zondige mensheid. Ja, dan heeft de dood niet meer het laatste woord, maar dan is er leven na de dood. Leven in blijdschap en volmaaktheid. Ja, dan is er opstanding uit de dood.

Broeders en zusters, jongens en meisjes, al ons geluk, al onze hoop, al onze belangrijke verwachtingen vallen of staan bij de vraag of de Here Jezus werkelijk is opgestaan. Is Hij niet echt opgestaan, dan zijn onze zonden niet verzoend. Dan is onze schuld niet betaald. Dan bestaat er geen eeuwig leven in heerlijkheid, dan bestaat er geen opstanding van het vlees uit de dood. Ja, dan is dit leven niet meer dan wat het zo aan de oppervlakte is. Geboren worden, opgroeien, volwassen worden, aftakelen en sterven. In de hoop dat je een beetje gezond blijft en een beetje kan genieten en voor grote rampen gespaard blijft. Maar meer is het dan niet.

Wie werkelijk in Jezus Christus gelooft viert elke dag Pasen. Want heel zijn leven wordt beheerst door de wetenschap dat hij niet alleen met Christus gekruisigd is, maar ook met Christus is opgestaan tot een nieuw leven. Een leven in nieuwe gehoorzaamheid. Een leven met heerlijke en eeuwige toekomst voor zich. Alles valt of staat met de opstanding van uw Here Jezus Christus uit de dood.

Amen